

**MODUM
KOMMUNE**

TEKNISK ETAT
Areal, landbruk og miljø

Landbruks- og matdep.	
Saksnr:	2006 / 00143 - 50
Mottatt:	02 MAI 2006 MP/SDO
Saksbehandler:	MBB . 713
ADP:	

Vikersund, 26.04.2006

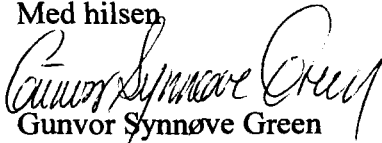
Landbruks- og matdepartementet
Pb 8007, Dep,
0030 OSLO

Arkivsnr.	Arkivkode	Avd/Sek/Saksb	Tlf. etat	Deres ref.	Deres dato
06/00488	V50 &13	TEK/TEK/GG	32 78 93 90		

**HØRINGSUTTALE VEDR FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR 75
OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL**

Oversender med dette høringsuttalelsen fra Modum kommune. Uttalelsen er behandla i hovedutvalget for landbruk og natur 19.04.06. Uttalelsen er også sendt på mail.

Med hilsen

Gunvor Synnøve Green
fagleder jordbruk

Postadresse:

Postboks 38
N-3371 Vikersund

Telefon:

32 78 93 00

Telefax:

Radmannskontoret	32 78 93 01	Helse-/sosialkontoret	32 78 93 51
Kommunekassa	32 78 93 21	Teknisk etat	32 78 94 01
Undervisningskontoret	32 78 93 41	Kulturkontoret	32 78 94 21

Bankgiro:	2270.07 61413
Bankgiro skatt:	7855 05 06237
Org.nr.:	970 491 589

E-mail: postmottak@modum.kommune.no

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsaksnummer.:
06/00488
Green

Arkivnummer:
V50 &13

Saksbehandler:
Gunvor Synnøve

HØRING AV FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 15. JUNI 2001 NR. 75 OM VETERINÆRER OG ANNET DYREHELSEPERSONELL

Saksnr.: Utvalg Møtedato
0025/06 HOVEDUTVALG FOR LANDBRUK- OG NATUR 19.04.2006

RÅDMANNENS FORSLAG

Modum kommune støtter ikke den foreslåtte lovendringa. Kommunen mener at det vil være mer rasjonelt å administrere veterinærvakta på et høyere nivå, og at staten gjennom Mattilsynet vil være den som best kan gjennomføre dette.

Hvis kommunen likevel får overført ansvaret for en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, samt ansvaret for den kliniske veterinærvakta er det viktig at staten definerer hva som er en "tilfredsstillende ordning". Dette sikrer en minstestandard på tjenesten uavhengig kommunenes økonomi og interesse.

Det må også avklares hvilke økonomiske virkemidler som følger med de nye arbeidsoppgavene. Pr i dag har kommunen ingen oversikt over hva et slikt merarbeid vil koste. Videre bør overføringa av midler være øremerka også ut over en overgangsperiode, slik at veterinærordninga ikke må konkurrere med andre velferdstilbud kommunen gir.

BEHANDLING/VEDTAK/INNSTILLING I HOVEDUTVALG FOR LANDBRUK- OG NATUR DEN 19.04.2006, SAKSNR. 0025/06

BEHANDLING:

Vedtaket var enstemmig.

VEDTAK/INNSTILLING:

Modum kommune støtter ikke den foreslåtte lovendringa. Kommunen mener at det vil være mer rasjonelt å administrere veterinærvakta på et høyere nivå, og at staten gjennom Mattilsynet vil være den som best kan gjennomføre dette.

Hvis kommunen likevel får overført ansvaret for en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, samt ansvaret for den kliniske veterinærvakta er det viktig at staten definerer hva som er en "tilfredsstillende ordning". Dette sikrer en minstestandard på tjenesten uavhengig kommunenes økonomi og interesse.

Det må også avklares hvilke økonomiske virkemidler som følger med de nye arbeidsoppgavene. Pr i dag har kommunen ingen oversikt over hva et slikt merarbeid vil koste. Videre bør overføringa av midler være øremerka også ut over en overgangsperiode, slik at veterinærordninga ikke må konkurrere med andre velferdstilbud kommunen gir.

Saksdokument som vedlegg: ➤ Høringsbrev fra landbruks- og matdepartementet
 ➤ Høringsnotat om endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Saksdokument i mappa: ➤ Kommentarer til forslaget fra Den norske veterinærforening av 07.03.06

Saksopplysninger:

Departementet ønsker at kommunene fra 2007 skal overta ansvaret for å ha en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell, samt ansvaret for den kliniske veterinærvakta* . Landbruks- og matdepartementet ønsker at bestemmelser som angår tilgjengelighet av tjenester for brukere forvaltes så nær de det gjelder som mulig. I dag er det staten som har ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Skal dette endres er det behov for en lovendring.

* (tjenesteyting fra selvstendig næringsdrivende veterinærer til dyreeiere)

Det er § 1 annet ledd som i dag sier at staten har det overordna ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Det foreslås nå at denne oppheves. Videre foreslås det en ny bestemmelse i § 3 a, som overfører ansvaret til kommunen. Lovens § 26 om klinisk vakt regulerer i dag ordninga der staten har ansvaret og samtidig gir bestemmelser for forhandlingene med yrkesorganisasjonene. Også § 26 foreslås opphevet.

Høringsfristen er satt til 15. mai 2006.

Landbruksdepartementet satte i 2004 ned et utvalg (Sagelvmo-utvalget) for å se på hvordan en med offentlige midler kunne opprettholde en tilfredsstillende veterinærdekning i hele landet. Av ulike grunner er det økonomiske grunnlaget for klinisk veterinærtjeneste i distrikta blitt dårligere. Noen av grunnene er strukturendringer og økonomien i landbruket, samt forbedring i den norske dyrehelsa. I tillegg er distriktsveterinærordninga fjerna.

Utvalgets konklusjon var at tilgangen på kliniske veterinærtjenester burde gjøres til et kommunalt ansvar. Organiseringa av ordninga burde også overføres til kommunal sektor. Den nye ordninga skal da ta hånd om både dyr i landbruket og kjæledyra. Utvalget anbefalte at den kliniske veterinærvakta bør styrkes i forhold til dagens nivå, og at det kun bør være en ordning for klinisk veterinærvakt.

Ansvaret for tiltak mot smittsomme sjukdommer og oppfølging av dyrevernsaker vil fortsatt ligge hos Mattilsynet.

Dette betyr i praksis at kommunen sjøl har ansvaret for å ha en tilfredsstillende veterinærordning. Det vil være opp til kommunen å vurdere hva som er en tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell. Dette gir rom for ulike tolkninger i de ulike kommunene. Departementet krever en døgkontinuerlig tilgang på tjenester som skal ivaretas gjennom ei organisert vaktordning. Kommunen skal sikre brukerne en forsvarlig veterinærtjeneste bla ut fra reiseavstand og reisetid. For mer grisgrendte strøk vil dette være en vanskeligere oppgave enn hva det er i sentrumsnære strøk. Nedgang i dyretallet i landbruket gir lengre reisevei, og en dyrere ordning.

Kommunen vil også få ansvaret for å organisere vaktordninga. I hovedregel skal vakt-deltagelsen baseres på frivillighet. Det oppfordres til interkommunalt samarbeid. I 2006 budsjettet er det nær 80 mill som er avsatt til vaktordninga for veterinærer. Departementet anser det som nødvendig å øke dette noe. Regjeringa har ambisjoner om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal være fullfinansiert. Midlene som blir overført til kommunene skal innlemmes i rammetilskuddet, evt. øremerkes i en overgangsperiode.

Vurdering:

Det har vært en rekke problemer knytta til forhandlingene mellom staten og veterinærforeninga for å få til en tilfredsstillende vaktordning. Veterinærdistriktene har økt i omfang, og det har vært vanskelig for partene å komme til enighet. Sagelymo-utvalget mente at den beste løsningen var at kommunene sjøl overtok ansvaret.

Det er fra utvalget sin side ikke sagt noe om hva som er en tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning. Dette settes ingen minstestandard for ordninga, noe som gir mulighet for store forskjeller kommunene i mellom. Ordninga vil derfor være prisgitt den enkelte kommune sine prioriteringer. Kommuner i distriktene med lavt dyretall og lange avstander vil få ei mer kostbar løsning for å opprettholde et godt tilbud. Har kommunen i tillegg dårlig råd, vil ordninga konkurrere med andre velferdstilbud den dagen overføringene kun blir en del av rammetilskuddet. Det blir tøft å opprettholde et godt veterinærtilbud, når tilbudet veies opp mot sjukehjems plasser og skoletilbudet i kommunen.

Hvis lovendringa blir gjennomført vil det føre til vesentlige økonomiske forpliktelser for den enkelte kommune. Kommunen vet pr i dag ikke hva den nye ordninga vil koste eller hvilke økonomisk ramme de har å forholde seg til. I høringsnotatet står det at Regjeringa har som ambisjon at alle nye oppgaver som pålegges kommunen skal være fullfinansiert. I praksis er det eksempler på tidligere gjennomførte reformer der fullfinansiering er forutsatt, men ikke erfart. Det er derfor grunn til generell skepsis fra kommunenes side. I dette tilfellet er reformen i tillegg prega av store uklarheter. De fleste kommuner er allerede pressa både på kapasitet og økonomi, og har tvilsomt tid til ytterligere arbeidsoppgaver.

I de fleste kommuner vil det være avgjørende å få til et godt samarbeid med nabokommunene for å få et fullverdig tilbud. Dette vil være tidkrevende. I dag har Mattilsynet det overordnede ansvaret, noe som trolig er langt mer rasjonelt enn at hver enkelt kommune skal ha ansvaret med ordninga. Organisatorisk synes det uhensiktsmessig å legge ansvaret for denne tjenesten til kommunene ettersom vakt-distriktene stort sett vil bestå av flere kommuner. Om ansvaret skal overføres til et lavere nivå, må det være mer effektivt om det overføres til fylkesnivå evt annet regionalt nivå.